

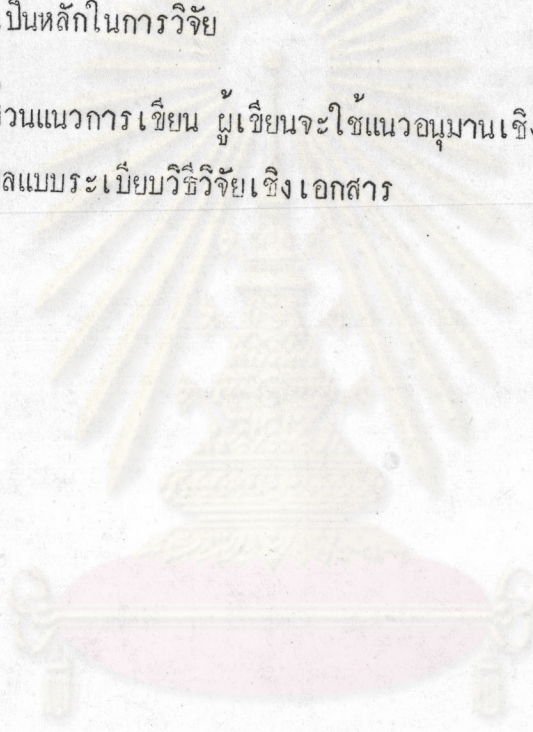
บทนำ

ค้ายอำนาจแห่งกรรมสิทธิ์ ผู้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินมีสิทธิใช้สอย
จำหน่ายทรัพย์สินของตน และได้ซึ่งดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้น กับมีสิทธิติดตามและ
เอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้ และมีสิทธิชักชวน
มิให้ผู้อื่นสอดเข้า เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย บทบัญญัติ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 ฉบับปัจจุบันยังบัญญัติรับรอง
อำนาจแห่งกรรมสิทธิ์นี้ไว้ในมาตรา 33 ว่า "สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้
ได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตาม
บัญญัติแห่งกฎหมาย" อย่างไรก็ตามบุคคลอื่นสามารถได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้น
เดียวกันนั้นโดยเข้ายึดถือ ใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินเพราะเจ้าของเดิมไม่
สนใจใช้สิทธิของตน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงได้บัญญัติเรื่องการ
ครอบครองปรปักษ์ไว้เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน มุ่งบริหารและจัดการ
ทรัพย์สินของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

วิทยานิพนธ์นี้ ผู้เขียนมุ่งวิเคราะห์ถึงทรัพย์สินอะไรบ้างที่จะครอบครอง
ปรปักษ์ได้ บุคคลใดบ้างที่จะครอบครองปรปักษ์ได้ และการครอบครองปรปักษ์
จะต้องสุจริตหรือไม่ โดยเปรียบเทียบกับกฎหมายสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นกฎหมาย
ระบบจารีตประเพณี กับกฎหมายมลรัฐหลุยส์เซียนาซึ่งแม้จะเป็นรัฐหนึ่งในประเทศ
สหรัฐอเมริกา แต่มลรัฐหลุยส์เซียนาใช้ระบบประมวลกฎหมายซึ่งตามประมวล
กฎหมายแพ่ง ค.ศ. 1870 แยกการครอบครองปรปักษ์ออกเป็นการครอบครอง
ปรปักษ์โดยสุจริต (The prescription of ten years) และการครอบครอง
ปรปักษ์โดยไม่สุจริต (The prescription of thirty years) ในขณะที่
กฎหมายไทยมิได้บัญญัติแยกเอาไว้

การวิจัยไต่กระทำ โดยค้นคว้าและรวบรวมหลักการและหลักเกณฑ์ จากตัวบทกฎหมายไทยและต่างประเทศ ความเห็นและการตีความของนัก นิติศาสตร์ บทความในนิตยสาร วารสารต่าง ๆ ตลอดจนพระราชนิพนธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ประกอบกับแนวการวิจัยของศาลฎีกาที่ได้ตัดสินไว้เป็น บรรทัดฐานเป็นหลักในการวิจัย

ส่วนแนวการเขียน ผู้เขียนจะใช้แนวอนุমানเชิงพรรณนา โดยวิธี รวบรวมข้อมูลแบบระเบียบวิธีวิจัยเชิงเอกสาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย